

[C. O. Pedersen.]

eller andet Sted ser sig glad i et Stykke af Naboens Jord. Det staaar jo ligefrem i § 13, hvor det bestemmes, at naar man fra privat Side henvender sig til Jordlovsudvalget, kan der ske Ekspropriation. Det skal jo foregaa paa den Maade, at naar en Mand synes, at der er et Stykke Jord, der passer ham, prøver han paa at købe det; og hvis dette ikke lykkes ham, sender han — uanset om der kunde være Jord at faa andetsteds — en Henvendelse ind til Jordlovsudvalget, og paa samme Maade bærer Kommunerne sig ad. Og saa staaar der virkelig i Lovforslaget, hvad jeg maa tilstaa, jeg finder lige stærkt nok, at Jordlovsudvalget „med skønsom Hensyntagen til Andragernes Ønske“ skal afgøre, om den paagældende Jord skal eksproprieres eller ej. Der er ikke Spor om „skønsom Hensyntagen“ til den Mand, der ejer Jorden, men blot til den, der har gaaet og set sig glad i den, og som maaske godt kunde faa Jord andetsteds til rimelig Pris.

Jeg ved godt, hvad dette kan føre til. En Ekspropriationsbestemmelse, efter hvilken den enkelte kan udsøge sig et Stykke Jord og faa det gennem Ekspropriation, hvis han ikke kan købe det, bliver et Middel til, at enhver kan blive i den hjemlige Kommune. Det ærede Medlem vil jo imidlertid indrømme mig, at der i Øjeblikket er Jord nok, men man kan maaske ikke faa den paa det hjemlige Sted; den Mand, der er født paa Ærø, er ikke sikker paa, at han kan blive der — maaske heller ikke efter det ærede Medlems Bestemmelser —, men han kan udmærket godt faa Jord i Danmarks Land. Bestemmelsen er i Virkeligheden et Middel til, at den unge Mand kan blive gaaende hjemme og se, hvorledes Røgen stiger op af Svigermoders Skorsten. Det er egentlig Kærnen i det hele.

Nu hørte jeg det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre)s Lovsang over Ekspropriationsbestemmelsen, fordi der er saa megen Jord i Danmark, der bliver drevet meget daarligt, men jeg maa tilstaa, jeg har aldrig faaet nogen rigtig Forklaring med Hensyn til denne daarlige Drift af Jorden, og jeg gad dog nok vide, hvordan man vil bestemme, om en Bedrift er god eller ej. Jeg tror ikke, at Jordlovsudvalget har Forudsætninger for at bedømme det. Det kommer nemlig an paa Slutresultatet paa Regnskabet. Jeg har set saa mange Bedrifter, hvor alting var fint og flot, og hvor der ingen Ukrudt var paa Marken, udmærket Besætning o. s. v., men de blev drevet med Underskud. Jeg har set andre Be-

drifter, hvor det var knapt saa fint, der var lidt Ukrudt hist og her, men Regnskabet balancerede med Overskud. Samfundsmæssigt set kan der vel ikke være Tvivl om, hvilken Slags Bedrift der er bedst. Man kan jo endnu se Græsningsbedrifter; de vil vel ikke kunne staa for Kritik fra det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), der aabenbart er en vældig Landmand; men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der er mange, som har drevet fortræffeligt Landbrug paa den Maade, hvad der altsaa har været til Gavn for det hele Samfund. Jeg tror oprigtigt talt ikke, at Jordlovsudvalget rummer Medlemmer, som har særlig Forstand paa denne Driftsform. Jeg skal sige Dem, mine herrer: det hele afhænger af den Mand, der sidder paa Ejendommen, og ikke af noget som helst andet. Hvis de herrer skal have Hals- og Haandsret over Ejendommene og skal bedømme, om en Bedrift er god eller daarlig, maa det egentlig være en Forudsætning, at hver især af Jordlovsudvalgets Medlemmer driver en Gaard af den Størrelse, som falder ind under Ekspropriationsbestemmelsen; de skulde hver især drive en Gaard paa over 8 Tønder Hartkorn, saa man kunde se, hvor stort Underskud de var i Stand til at frembringe.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) var jo ogsaa inde paa Spørgsmaalet om en rimelig Pris, og denne blev naturligvis for det ærede Medlem Grundvurderingen. Det ærede Medlem havde hørt, at jeg havde sagt: Handelsprisen, Dagens Pris, og det blev for ham til en Støtte til Kapitalens Herredømme over den danske Jord. Ja, nu kan det ærede Medlem jo prøve paa, om det i det lange Løb overhovedet er muligt at holde Jorden udenfor Dagens Pris — det er et Spørgsmaal, jeg kommer til senere —, men jeg har jo gentagne Gange sagt, hvorfor man skal holde sig til denne Dagens Pris, men det synes ikke at ville gaa op for Regeringspartierne, og derfor bliver jeg nødt til at sige det en Gang til i Haab om, at de omsider kan begribe det. Grunden til, at man skal købe Jorden i det aabne Marked, er den, at man ikke forløds skal lægge denne Byrde paa en lille Kreds af Samfundsborgere, der har mere end 8 Tdr. Hartkorn, og at vi alle sammen — det var for Resten slet ikke saa daarligt, hvad det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) her sagde — har Interesse i denne Udstyknings, den virker ikke blot for dem, der faar Brugene, den virker videre ud, den er en Samfundssag. Men